

CK.0000078768

VI VẤN HỌC NGHỆ THUẬT VIỆT NAM
THUẬT CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM

NGUYỄN HOÀNG THU

ĐI QUA BÓNG TỐI

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

LIÊN HIỆP CÁC HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT VIỆT NAM
HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM

NGUYỄN HOÀNG THU

ĐI QUA BÓNG TỐI

Tiểu thuyết

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

**ĐỀ ÁN BẢO TỒN, PHÁT HUY GIÁ TRỊ
TÁC PHẨM VĂN HỌC, NGHỆ THUẬT
CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM**

Cố vấn Ban Chỉ đạo: Nhà thơ Hữu Thịnh

Chủ tịch Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam

BAN CHỈ ĐẠO

1. Nhà văn Tùng Diên (Trần Quang Diên) *Trưởng ban*
2. Nhà nghiên cứu, TS. Đoàn Thanh Nô *Phó Trưởng ban*
3. TS. Trịnh Thị Thủy *Phó Trưởng ban*
4. Nhạc sĩ Nông Quốc Bình *Ủy viên kiêm Giám đốc*
5. GS.TS. Nguyễn Xuân Kính *Ủy viên*
6. PGS.TS. Lâm Bá Nam *Ủy viên*
7. ThS. Vũ Công Hội *Ủy viên*
8. ThS. Phạm Văn Trường *Ủy viên*
9. ThS. Nguyễn Nguyên *Ủy viên*
10. ThS. Nguyễn Ngọc Bích *Ủy viên*

Giám đốc

Nhạc sĩ Nông Quốc Bình

LỜI GIỚI THIỆU

Ủy ban toàn quốc Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam là tổ chức chính trị - xã hội - nghề nghiệp, thành viên của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, mái nhà chung của các Hội Văn học nghệ thuật cả nước. Liên hiệp gồm 74 tổ chức thành viên với trên 45.000 hội viên là văn nghệ sĩ thuộc các Hội Văn học nghệ thuật chuyên ngành Trung ương và các Hội Văn học nghệ thuật tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương, trong đó có Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam.

Trải qua gần 25 năm hình thành và phát triển, đến nay Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam đã có hơn một nghìn hội viên, trong đó gần 600 hội viên là người dân tộc thiểu số hoạt động tại 34 tổ chức cơ sở và các chi hội, tỉnh thành hội trong cả nước. Trong giai đoạn từ năm 1999 đến nay, được sự quan tâm của Đảng và Nhà nước, đã có hàng nghìn công trình, tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam được sưu tầm, nghiên cứu, biên dịch, sáng tạo.

Bộ sách này là một phần của Đề án “Bảo tồn, phát huy giá trị tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam”, với mục tiêu là thực hiện chính sách dân tộc của Đảng, Nhà nước nhằm bảo tồn, phát huy giá trị tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam; quảng bá di sản văn hóa các dân tộc thiểu số Việt Nam với bạn bè thế giới; góp phần xây dựng nền văn hóa Việt Nam tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc và xây dựng khối đại đoàn kết toàn dân tộc, thúc đẩy tiến trình đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước và hội nhập quốc tế; bổ sung nguồn tài liệu phục vụ công tác giảng dạy, nghiên cứu, trao đổi, giao lưu và phát triển văn hóa giữa các tộc người, nhân dân trong và ngoài nước, với cộng đồng quốc tế.

Bộ sách là kết quả từ kho tài liệu hàng nghìn công trình, tác phẩm đã được nghiên cứu, sưu tầm, biên dịch, sáng tạo qua nhiều thế hệ tác giả, nghệ nhân, hội viên của Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam.

Trong quá trình thực hiện bộ sách, Ban Chi đạo mong nhận được góp ý của quý bạn đọc gần xa.

TM. BAN CHỈ ĐẠO
TRƯỞNG BAN

Nhà văn Tùng Điền
Phó Chủ tịch Thường trực

Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam

1.

Tôi uống cạn phần rượu còn lại trong ly, châm lửa hút thuốc, cố quên giấc mơ nặng nề vừa qua khi ngủ chập chờn trên máy bay từ Sài Gòn về đây. Tôi mơ thấy mình bị thương bởi mảnh đạn pháo, ngực đầm đìa máu, nằm quằn quại bên bờ suối cạn khô dưới chân đồi cao nguyên M'Nông tận Quảng Đức xa xôi. Người ta không đưa tôi lên trực thăng đi cấp cứu như những người lính khác mà chuẩn bị quần poncho chôn vùi nơi bìa rừng vì nghi ngờ tôi có ý định đào ngũ trong khi đang chiến đấu... Giấc mơ là thế, bởi tôi luôn nghĩ đến cái chết có thể đến với tôi bất cứ lúc nào, cùng lúc trong đầu vẫn nung nấu ý định trốn khỏi hàng ngũ lính tráng, ném bỏ súng đạn nặng nề ngày ngày phải đeo mang. Giờ thì tôi đang ngồi trước biển xanh yên lành, trút bỏ ám ảnh tai ương đen tối bấy lâu. Tôi gọi tiếp một Gin-Seven Up. Mùi thuốc lá Pall Mall đi với hương vị rượu Gin thật tuyệt, mà tôi thì chẳng hào hứng bao nhiêu, ngồi một mình trước biển trong buổi chiều đầu tiên trở lại thành phố Nha Trang. Biển lai láng mênh mông với từng đợt sóng lớn đang dồn dập xô mạnh vào bờ cát trắng. Bãi cát

hình cung chạy dài từ cồn Xương Huân đến cảng Cầu Đá đã quen thuộc với tôi từ thuở nhỏ. Dù sao tôi vẫn còn sống lành lặn và trở về đây sau bao tháng ngày bơi lội trong bóng tối sương mù lạnh giá với ám ảnh chết chóc kinh hoàng. Những người lính bằng tuổi tôi đã lần lượt chết ngày chết đêm, chết trong khi ngủ và chết không kịp hút trọn điếu thuốc lá. Một quả đạn pháo từ trên trời rơi xuống, thế là xong. Có người chết nằm sấp dang tay ôm mặt đất, có người chết nằm ngửa không kịp nhắm mắt cứ nhìn trần trần lên bầu trời xanh, có người ôm súng chết ngồi tựa lưng gốc cây, có người nằm nghiêng chết trên thảm cỏ xanh như đang mơ màng trong giấc ngủ. Trong lòng những người lính trẻ ấy hình như không biết hận thù là gì. Hẳn có người trước khi chết đang nhớ đến hình ảnh mẹ già hoặc bạn gái thân yêu nơi xa.

Cô gái trẻ đẹp có mái tóc dài xõa lưng vai bước đến với nụ cười gượng gượng không che giấu được nỗi buồn chơi vơi trên khuôn mặt. Đôi mắt đen tròn trong trẻo biết bao, nếu không có vệt tối len vào. Chiếc váy mini jupe màu hoàng yến ngấn cũn cũn in trên làn da của nàng, trắng mịn và gợi cảm lạ lùng. Và đôi vành môi đỏ hồng cho lòng tôi thoáng rung động, xoá nhòa chút nào cô đơn giữa thành phố này. Nha Trang quá thân quen mà cũng xa lạ làm sao. Thành phố tôi đã sống một thời yên bình ngày ngày cấp sách đến trường, đã ra đi vào những